

Discurs de Joaquim Forn al Suprem, 12 de juny del 2019

written by Redacció Unilateral | 25 de juliol de 2019

Bona tarda. Les meves primeres paraules són per subscriure tot el que ha dit la meva defensa i per agrair la feina dels meus advocats, Xavier Melero i Judit Gené, també la de tots els membres de la defensa, crec que han fet una tasca molt important. També vull agrair a les nostres famílies, a tothom que ens han acompanyat al llarg de les cinquanta-dues sessions al Tribunal Suprem, i encara més a les persones que des del primer dia que vaig entrar a la presó, el dia 2 de novembre, ara farà gairebé sis-cents dies, ens han acompanyat, en han donat el seu suport i la seva estima. Ara passaré a exposar algunes consideracions en aquest al·legat davant el tribunal.

Faig política des que tenia disset anys motivat pel desig de canviar les coses per un compromís ètic i social i per una voluntat de millorar el país i la societat on visc. He participat al llarg de la meva vida en infinitat d'iniciatives culturals, cíviques i socials impulsades des del teixit associatiu català. Sempre he fonamentat aquest compromís personal en uns valors democràtics i de respecte a la persona com a eix de tota actuació. Potser els sorprendrà que expliqui això en aquesta introducció, però per a mi és important deixar clars els principis que sempre han impulsat la meva actuació política i personal i dels quals mai no m'he desviat.

Segona consideració. Nego rotundament que la meva actuació com a membre del govern de Catalunya tingués com a objectiu liquidar la Constitució i atacar l'ordre constitucional emprant la violència, com aquí s'ha afirmat. Si avui estem davant aquest tribunal és per un fracàs de la política i com a càstig al desafiament polític que va representar l'organització del referèndum de l'1 d'octubre. Un referèndum que tenia l'aval d'una majoria molt qualificada del Parlament

de Catalunya i també el suport molt majoritari de la societat catalana. Des del govern sempre vam pensar que hi havia una altra manera d'interpretar la llei, que no està fossilitzada, i que una interpretació més flexible permetria d'arribar a un acord que conduís a una sortida pactada a les nostres reivindicacions. Aquesta voluntat de pacte es va manifestar reiteradament abans i després de la celebració del referèndum. Desgraciadament, les nostres demandes mai no van trobar respostes per part del govern espanyol. Són innombrables els intents per arribar a un acord per establir una negociació o simplement encetar un diàleg amb l'Estat. No m'allargaré enumerant-los perquè al llarg d'aquest judici crec que se n'han pogut escoltar molts exemples. En cap moment vam amagar la nostra intenció, la nostra voluntat de celebrar el referèndum. Sempre es va actuar amb una total transparència, com ja s'havia fet durant la consulta del 9 d'octubre.

L'1 d'Octubre va ser més que un referèndum, va ser una manifestació de valors democràtics, de civisme, de ciutadania i de dignitat. Aquest tribunal ha pogut escoltar molts testimonis que van anar a votar aquell dia. No es votava contra res ni contra ningú. Va ser una manifestació a favor de les llibertats de la democràcia i del dret a decidir. Els ciutadans van anar a votar no pas abduïts pel govern de la Generalitat, com s'ha volgut fer entendre. Ho van fer amb plena consciència de la seva voluntat d'exercir el dret de votar. Vostès han pogut escoltar expressions d'alguns testimonis quan deien: va ser el dia més feliç de la meua vida, el dia més important de la meua vida, una festa de la democràcia, no l'oblidaré mai. Això és el que expressa la gent quan li pregunten pel seu record de l'1 d'octubre, una data que marcarà moltes generacions de catalans. Va ser un fet extraordinari i de gran valor democràtic que més de dos milions tres-cents mil persones participessin en un referèndum malgrat tots obstacles que els van imposar aquell dia. Quan això passa els governants tenen el deure de preguntar-se quina és la raó, quin és l'origen de la

mobilització, quins motius porten tanta gent a expressar els seus sentiments i els seus anhels. Els governants responsables no haurien de reaccionar judicialitzant un conflicte polític, sinó buscant solucions polítiques.

Em refermo també sobre el caràcter pacífic del referèndum i de totes les concentracions i manifestacions que es van produir durant els mesos de setembre i octubre. Mai es va animar ni fomentar cap acte de violència, sinó tot el contrari. Sempre s'ha actuat amb la màxima exigència cívica i pacífica. Aquesta ha estat una constant del govern i de la societat en general. No es tracta d'una opció estratègia, es tracta d'una convicció arrelada en la societat catalana, que sempre, sempre ha rebutjat qualsevol expressió de violència. L'1 d'octubre es va votar en vora dos mil centres. Durant el judici, tant els testimonis com les imatges que hem vist, es refereixen a menys d'una vintena de centres on es van produir incidents al territori de Catalunya. Incidents que, provinguin d'on provinguin, condemnem, però que en cap cas poden entelar el caràcter pacífic de la votació. El cos de Mossos d'Esquadra sempre va complir les ordres de la fiscalia i els manaments judicials. Mai no van rebre ni per part meva ni per part de cap membre del govern cap instrucció per deixar de complir les seves obligacions com a política judicial. Les meves declaracions a favor de la celebració del referèndum mai van interferir en les obligacions de la policia, només expressaven el meu suport al compromís polític del govern.

El ministeri fiscal va començar el seu informe de conclusions afirmant que no es persegueixen idees polítiques. Permeti'm que posi en dubte aquesta afirmació. El ministeri fiscal s'ha esforçat a convèncer-nos que això és així, però la realitat dels fets els desmenteix. En la interlocutòria del dos de febrer de 2018 el jutge instructor justificava la meva permanència en presó, fins i tot després d'haver renunciat a la meva acta de diputat, dient concretament que era degut al manteniment de les meves idees polítiques sobiranistes. En la

interlocutòria el jutge reconeixia que aquest ideari és l'expressió de la meva legítima llibertat ideològica però que, a causa de la coexistència de les meves idees i, cito textualment, amb un context en el qual no hi havia certesa que hagués desaparegut la intenció d'assolir la independència de Catalunya, resolia que devia continuar en presó preventiva. Em condemnaven, per tant, per les meves idees, per mantenir les meves idees en un context polític determinat. Avui torno a sol·licitar la llibertat. He donat suficients proves de la meva voluntat de col·laboració. Aquesta ha estat sempre la meva intenció i als meus actes em remeto. El 2 de novembre vaig anar a declarar a l'Audiència Nacional. En aquell moment ja coneixia el contingut de la querella presentada per la fiscalia. Vaig tornar de Brussel·les i vaig anar a declarar. Vaig rebre la querella en un dia festiu amb menys de vint-i-quatre hores d'antelació abans de la citació i sense gairebé disposar de temps per reunir-me amb el meu advocat.

I, malgrat això, hi vaig anar, convençut que era la meva obligació. Hi vaig anar per explicar la meva actuació, convençut com encara ho estic ara que no vaig cometre cap delictes, assumint com sempre he fet la meva responsabilitat amb tots els actes que vaig realitzar en l'exercici del càrrec de conseller de l'Interior de la Generalitat de Catalunya. És cert que em mantinc fidel als meus ideals, no crec que això sigui cap delictes. Puc haver comès errors, però en cap cas he obrat compromentent la seguretat dels ciutadans. Continuo creient i lluitant per la democràcia, la llibertat i la justícia. Continuo creient i defensant el dret a l'autodeterminació de Catalunya, el diàleg i el respecte a la pluralitat com a única via per a la resolució dels conflictes. Fujo de la intolerància i la condemno, com qualsevol actitud o acció de violència. Després de dinou mesos a la presó aquests ideals i els meus principis polítics es mantenen fermes. Avui estic més convençut que mai que només des del diàleg serem capaços de resoldre el conflicte polític que tenim plantejat. Moltes gràcies

Podeu trobar l'original pronunciat en [castellà en aquest vincle](#).

Així mateix se n'estan distribuint versions en fins una trentena d'idiomes des de la següent petició, de la qual annexem les versions **alemanya** (<https://www.change.org/p/12429466/u/24848939>) i **anglesa** (<https://www.change.org/p/jean-claude-juncker-solidarity-with-catalonia-for-the-right-to-peaceful-self-determination/u/24850117>).